

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1792

гр. Пловдив , 15.03.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в закрито заседание на петнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

като разглежда докладваното от Светослав Н. Узунов Административно наказателно дело № 20215330201707 по описа за 2021 година

намери следното:

Производството е образувано по жалба на Джиро Трейд ООД, ЕИК ***, против Наказателно постановление № 3215/2020г. на Централно митническо управление към Агенция „Митници“, с което на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 81а, ал. 1 от ЗАДС.

С разпореждане на съдия-докладчик № 20053074/25.02.2021г. по НАХД № 2293/2021г. по описа на СРС, 14 с-в, било прекратено производството по делото, и същото било изпратено по подсъдност на РС-гр. Пловдив. Аргумент за това било, че мястото на извършване на нарушението е населеното място, където задълженото лице е осъществило това действие, т.е. по седалището на дружеството-жалбоподател, което е в с. Първенец, където същевременно се намира и данъчният склад.

Компетентен да разглежда делото не е РС-Пловдив, поради следното:

Съгласно чл. 81а, ал. 1 от ЗАДС, лицензираният складодържател е длъжен да предостави ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното обезпечение. Така от обективна страна изпълнителното деяние се явява в извършването на **противоправно бездействие**. Съгласно константната съдебна практика, при административно нарушение, представляващо **бездействие**, **мястото на извършването на нарушението е там, където е било дължимо извършването на действието** (така и Определение № 114 от 13.11.2017г. по к.ч.н.д. № 1068/2017г. по описа на ВКС, Определение № 40 от 07.04.2015г. по к.ч.н.д. № 485/2015г. по описа на ВКС, Определение № 159 от 22.12.2015г. по к.ч.н.д. № 1533/2015г. по описа на ВКС и др.).

Поначало, дължимото поведение на лицензираните складодържателите е да представят обезпечение пред митническите органи (чл. 77, ал. 1 от ЗАДС), след което да предоставят ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното обезпечение. В закона не се

упоменава пред кой митнически орган следва да се представи обезпечението. В случая, видно от представените доказателства, изначално **обезпечението е било представено** във вид на банкова гаранция и приета от **Централно митническо управление на Агенция „Митници“** при условията на чл. 57, ал. 3 от ППЗАДС съгласно приложената към административнонаказателната преписка Банкова гаранция № 92463 за режим отложено плащане на акциз, изготвена съгласно образец № 9д към чл. 57, ал. 3 от ППЗАДС. С Анекс № 8 към банковата гаранция, срокът на същата бил променен, считано от деня на неговото приемане от ЦМУ на Агенция „Митници“.

В обстоятелствената част на обжалваното наказателно постановление, (което по аргумент от чл. 36, ал. 1 и чл. 42, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, определя подсъдността по административно-наказателни дела) е описано, че лицензираният складодържател е длъжен да предостави ново обезпечение, не по-късно от 14-дни преди изтичане срока на предходното обезпечение, **пред директора на Агенция „Митници“**, което в конкретния случай се твърди да не е сторено.

С оглед на изложеното, дължимото действие на жалбоподателя да предостави ново обезпечение, е следвало да бъде извършено пред директора на Агенция „Митници“, Централно митническо управление, чието седалище е в гр. София. Поради това РС-Пловдив не се явява компетентен да разгледа делото, а същото следва да бъде разгледано от Софийския районен съд. Доколкото делото е било образувано първоначално пред Софийския районен съд, който е изпратил делото на РС-Пловдив, е налице препирня за подсъдност, която следва да бъде разрешена от Върховния касационен съд на основание чл. 44, ал. 1 от НПК, приложим и в административно-наказателното производство по силата на чл. 84 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 44, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН,

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по ЧНД № 1707/21г. по описа на ПРС, Х н.с.

ПОВДИГА спор за подсъдност по настоящото дело.

Делото да се изпрати на ВКС – гр.София за произнасяне по спора за подсъдност между РС-Пловдив и Софийски районен съд.

Определението е окончателно.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____